

Terapi ur ett kristet perspektiv

Terapi är ett försök att hjälpa någon att förbättra sitt liv. Här presenterar vi flera tankar för dem som hjälper andra.

Endast genom att erkänna verkligheten kan man ge effektivt stöd. Denna inställning baseras på sanningen.

Osjälviskhet i tjänsten: Man måste se dem som söker stöd som de verkligen är och ge dem det stöd som är bäst lämpat för deras situation. Syftet med terapi är inte att bilda en fanclub, utan att hjälpa dem som söker stöd (agape!).

En grundläggande förutsättning för att hjälpen ska lyckas är att den som söker hjälp litar på att du vill hans eller hennes bästa. Det är lättast att uppnå om du verkligen vill den sökande hjälpens bästa. Då är du autentisk.

Personer som är missgynnade på grund av en funktionsnedsättning försöker ibland skydda sig genom att sätta upp en hård fasad eller genom aggression. Du måste se bortom detta och försöka hitta en väg till den hjälpbehövandes hjärta. För detta krävs först och främst acceptans .

Som kristen bör du vända dig till Gud och be om förlåtelse i namnet av dem som söker hjälp och dem som har gjort dem orätt. Endast på så sätt kan djupt rotade blockeringar lösas upp. Det handlar om att erkänna det elände och de avgrunder som döljer sig i människan, i dig själv, i dem som söker hjälp och i dem som har gjort dem orätt. Du får inte trösta dig med den felaktiga övertygelsen att människan i grunden är god. Du måste erbjuda en väg ut ur eländet.

Vägen till helande: Gud, som är centrum och grundval för hela universum, är kärlek, det vill säga kärleken står i centrum för hela universum, och människan når fullkomlighet endast genom att älska. Jag tror att jag är älskad och att Gud medvetet har gått in i all min elände för att alltid vara nära mig och på så sätt öppnat en väg för mig in i kärlek och frihet, skönhet och ljus. Så är mitt liv redan nu oändligt värdefullt, Gud ger mig allt jag behöver och jag går mot en underbar framtid.

Det har blivit mycket tydligt för mig att den humanistiska människosynen inte klarar av att se avgrunderna i människan och att dessa "humanister" inte har någon övernaturlig källa till kärlek som gör det möjligt för dem att älska syndarna. Och de tror inte att Gud kan förändra människor på ett djupgående sätt. Så humanistisk pedagogik och terapi räcker helt enkelt inte till.